

वि+परि+परिधत्तेनेन आच्छादने । “आच्छातः पुनराचामेत्
वासो विपरिधाव च” याज्ञ० ।

उरुत्+अपतः स्थापने । उरोहितः । “द्वारावाहं उरोधाव
धाव स्वायम्भुवं ययुः” कुमा० ।

प्र+प्रकषेण धारणे । “दिश्यतकः सङ्घा प्रधापिताः”
भा० २० अ० । प्रधानम् ।

प्रति+प्रक्षेमे “तदन्ते चक्षुः प्रतिधेहि रेमे” अ० १०।८७।१२।
प्रतीकारार्थं विधाने “दुष्टदैवतनाशाय वज्रो ध्यान
समाधिना । सर्वत्रासुतविशेषात् शान्तिकं प्रतिधास्यति”
शब्रह्म० प्रतिविधाने ।

वि+करणे “तस्य तस्याचक्षं त्रयां तामेव विदधाम्यहम्” गीता ।
“विदधाति विभज्येह फलं पूर्वकृतं मृणाम्” भा० ५०
यज्ञान्यदपि कर्त्तव्यं तद्विधत्तं महामते” अ० ७६ अ० ।
कर्त्तव्यतयोपदेशे “यज्ञशिष्टाश्रयं ह्येतत् सतानाम् वि-
धीयते” मनुः । “चिकीर्षति साध्यत्वहेतुधीविषयो विधिः”
शब्द० ४० विप्रशब्दे दृश्यम् । “न पेदुयाश्रितो होमो
बौक्तिकेऽग्नौ विधीयते” मनुः ।

अनु+वि+तृप्यरूपावरणे पचात्करणे च । “अनुपूर्व्येण ह
विनां देवत उधेदपांशुतायां आध्वर्युमनुविदधीत”
शांख्य० ब्रौ० ११।१२ “इति च तेभ्योऽनुविधाय काञ्चित्”
भा० ७०।१६ अ० । “उपविठति तिष्ठन् गच्छन्तनुगच्छति ।
करोति कुर्वतः कर्म जायेवानुविधीयते” भा० शा० १८१ ।
“इन्द्रियाणां हि चरतां यन्मनोऽनुविधीयते” गीता ।

प्रति+वि+प्रतिरूपावरणे “क्षिप्रमक्षिप्ररज्वाच्च चारः प्रति-
विधीयताम्” रामा० सुन्द० प्रतीकारे च “क्षिप्रमेव कक्षाच्च
प्रतिविहितमाख्येण” सुहारा० चन्द्रगुप्तोक्तिः “न पारितं
प्रतिविधा तम्” तत्रैव आख्योक्तिः ।

तदु+आदरे विज्ञासे च । “अदधाति क इमेह न साक्षात्” नैष० ।
धम्+सम्प्रविधाने योजने न्येषणे अभिसन्धौ । “मनस्वेतानि
सन्धाव मनसा सम्प्रधारयेत्” भा० आन० ४२ अ० ।

“यथा सृष्ट्या वासः संदध्यात्” ऐ० ब्रा० ८१।४८ ।
“धनुष्यमोघं समधत्त सायकम्” कुमा० । “संदधे धनुषि
वायुदैवतम्” रघुः । “भयति कृतसन्धानमिव तत्”
मकु० । सेवने “सहदुष्टं यो हि पितृ पुनः सन्धात-
नियति” आश्वक्यः ।

प्रति+धम्+प्रतिशब्देन शक्त्यादिना व्ययने संयोजने । “तया
चन्द्रमसा च विप्रसनीयाभ्यामतिधन्वीयते कामिजन-
वार्धः” मकु० ।

अनु+धम्+अनुसन्धाने विचारजन्यज्ञानभेदे अनुचिन्तने
“आमं धर्मोपदेशश्च वेदमाज्ञाविरोधिना । यस्तर्क-
आनुसन्धत्ते स धर्मं वेद नेतरः” मनुः । आन्वेषणे च
“दुर्गमनुसन्धेहि” हितो० ।

अभि+धम्+तात्पर्ये अभिवापनेदे । “अभिसन्धाव त पक्षं
दृष्ट्वायेमपि चैव यत्” गीता । “भवन्तमभिसन्धाय
क्षिपान्मनि भवत् प्रियम्” भा० शा० ११।५ जी० । “आह्वानि
चैव कुर्वन्ति कक्षकासाः सदा नराः । अभिसन्धाय
पितरं पित्रश्च पितरं तथा” हरिवं० १६ अ० । “मूढमभिसन्धिः
शङ्कते” जगदीशः । “अभिसन्ध्यादिषु चैवम्” शा० ६० ।
प्रति+धम्+प्रतिरूपसन्धाने । “प्रतिसन्धाय आह्वाचि तेऽग्नौ-
न्यस्य विशास्यते ! । सुसुप्तुः पाण्डवाश्चैव कौरवाश्च
सहान्धे” भा० भी० ७५ अ० । “यश्चरतः प्रतिसन्धाय
विध्यतः सत्यसाचिनः” भा० वि० ६१ अ० ।

धातु लि० धा-उष्ठा० क तस्य नेचम् । १ धारके २ त्रज्जिषि पु०
मेदि० । ३ हमे ४ आहारे च ५ यज्ञे ६ क्षात्रे च ७ क्षिप्र
सा० उष्ठादिहतिः ।

धा(घा)टी स्त्री षट्प्रते हिंसतेऽस्य षट-हिंसात्वं आधारे
अन् गौरा० डीम् पुंभो० घञ् चः षाटी वा तल
पाठः । अभ्यवस्कन्दने शत्रुसम्पत्तुनमने हेमच० ।

धाणक पु० धा-आणक । दीनारभागे परिचापभेदे ।
उष्णवद० ।

धातक पु० घातं करोति चिप् टिलोपः णुच् । उष्णर-
होपस्थापतेः वीतहोतस्य १ उज्जभेदे “तदुद्दीपस्थाधिपतिश्च
मैत्रवतो वीतिकोमो नाम तस्यात्मजो रम्यघातक-
नामानो वर्षपती नियुज्य” भाग० ५।२०।१२ । गौरा०
जीम् । (धाट्फुव) २ घातपुष्पग्राम् राजनि० । “घातकी
कटुका श्रीता मदकत् त्वरा वपुः । दृष्ट्वातीक्षारपित्ताच्च
विषक्रमिविषमर्पजित्” भावप्र० तद्गुणाः । श्लो० भेदे शिवपु० ।

धातक्यादिलेह चक्रदत्तोक्ते सेहभेदे “धातकीविलम्ब-
कबीजैर्द्रव्यबाधकैः । सेहः क्षौद्रेण बाधनां क्षरा-
तीक्षारवान्निजित्” चक्र० ।

धातु पु० धीयते सर्वं निःक्षिप्यते सुषुप्तादावजिह्वं धा-आधारे
तन् । १ परमात्मनि । “अ एष चिदातः” श्रुतिः । दधाति
शब्दान् । २ सर्वेषां नाम्नां प्रकृतिभूते भूभ्रमतौ तस्य
वक्ष्यविमर्गादिकं शतलघ्वरत्नेऽस्मादिर्धितं यथा

“धातुनाम क्रियावाचकोगणादिपठितः शब्दविशेषः
क्रिया च पूर्वोक्तफवातुङ्गुको आधार एव सर्वेषाञ्च कार-